

NÅR JEG BLI'R STOR

Tekst: Preben Kaas

Musik: Bent Fabricius-Bjerre

Fra musicalen "Lånte fjer"

♩ = 120

Den - gang jeg var et lil - le kræ, fik jeg ri - de - tur på min far - fars knæ. Må -
 Jeg blev fem og gik sta - dig - væk med en fin tør ble og en ha - ge - smæk. Min
 Sko - len var et for - færd' - ligt punkt i et ung mands liv, som trods alt er ungt. Og
 Hver gang vi hav - de ju - le - fest har jeg al - tid øn - sket en gyn - ge - hest. Men

ske jeg red ham lidt for hårdt, for far - far han gik bort. Og jeg
 ky - se hav - de flæ - ser på, og sko - 'ne var for små. Min_
 mit ma - tros - tøj var for blankt, og føl - tes tit for trangt. Og jeg
 selv da jeg var kon - fir - mand, så fik jeg no - get andet. Da

græd og jeg skreg og jeg fik et knæk for han var så sød, men min hest var væk og
 mor for lang - te jeg brug - te sut, og hun gav mig smæk, hvis jeg slog en prut. Men i -
 så da godt, at pi'r - ne hav'd no'ed, der sad et an - det sted, end der hvor vores sad. Den
 jeg blev gift i Ru - ders - dal, så øn - sked' jeg mig en, så blev bruden gal. Hun

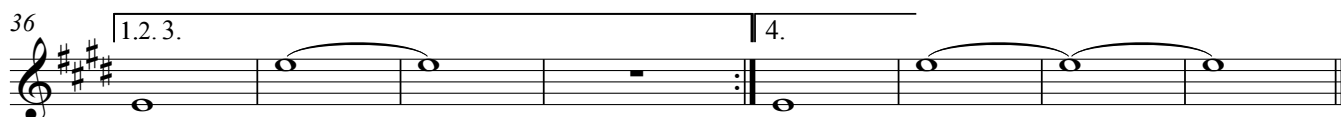
mens de sør - gen - de sa' far - vel, så sa' jeg til mig selv: Når jeg bli'r
 ste - det for at slå hend' i - hjel, så sa' jeg til mig selv:
 gang sy - nes jeg det var et held, så sa' jeg til mig selv:
 tu - ded' som et kil - de - væld, så sa' jeg til mig selv:

stor, kø - ber jeg en hest. En af de små der kan gå i det blå på lan - de - vejen. Så ka'lil - le

mor ik - ke fin - de mig. Så er det mig, der be - stem - mer o - ver

mig - selv!

Copyright © 2007 mig - selv!